

Magt i Forbindelse med Befæstningen i Danmark. Den højtærede Konseilspræsident er ikke saa ængstelig, han er ikke bange for at nævne en udenlandsk Magt i Forbindelse med Befæstningen i Danmark. Jeg tror, det er en farlig Politik, den højtærede Konseilspræsident her er inde paa, en Politik, som vi i alt Fald vægrede os ved at slaa ind paa under de alvorlige Forhold, der vare til Stede, da vi stillede vor Forespørgsel.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Københavns Befæstning udtaler den højtærede Konseilspræsident sig jo heller aldrig tydeligt; vi kunne heller aldrig faa noget at vide om hans Stilling dertil, og i den Tale, han har holdt her, har han heller ikke nævnt Københavns Befæstning direkte, saa han kan jo til sidst maaske sige: Jeg staar paa det gamle Standpunkt med Hensyn til Københavns Befæstning. Vi kunne altsaa ikke faa nogen Erklæring derom; men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at den Maade, hvorpaa den højtærede Konseilspræsident omtaler vort Militærvæsen, er saaledes, at hans Udtalelser pege i Retning af Fæstningen. Folk ude i Landet faa den Opfattelse, at der, hvor vi skulle hen, det er i Retning af Københavns Befæstning.

Den højtærede Konseilspræsident sagde i sin Tid, at Højres provisoriske Regimenter her i Landet havde fremkaldt en Mistillidens og Opgivelsens Aand ude i Befolkningen. Nu fremgaar det af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser, at han vil søge at fjerne denne Mistillidens og Opgivelsens Aand ude i Befolkningen; men saa rejser det Spørgsmaal sig af sig selv: Hvad var det, der fremkaldte de daværende Provisorier? Hvad var det, Højre brugte Provisorierne til? Det var til Anlægget af Københavns Befæstning. Derved kommer man let til den Tanke, og den vil sikkert komme frem i Befolkningen, at det væsentligste med Hensyn til Befæstningen er, at den er anlagt provisorisk, og at det ikke er selve Fæstningen, der er det væsentligste. Men i saa Henseende tror jeg, at vi skulle vogte os for at komme dybt ind paa Provisorispørgsmaalet, thi Fæstningen er absolut skadelig, hvad enten den er opført provisorisk eller opført lovlige. Det er i saa Henseende heldigt, at Konseilspræsidenten i Forbindelse med disse Udtalelser nævnte Venstres Standpunkt i 1876 og henviste dertil. Deraf faar man at vide, hvorledes Venstre den Gang saa paa Sagen. Jeg vil tillade mig at anføre, at i

den Betænkning. Venstre den Gang afgav lige overfor det Forslag, der var stillet fra den daværende Krigsministers Side, udtales det efter en Kritik af Regeringens Forslag: „Ved Siden heraf maa vi fremdeles bestemt fraraade enhver Foranstaltning, der tilsigter en permanent Befæstning af København“. Det er altsaa Venstres gamle Standpunkt, og naar Konseilspræsidenten ikke vil afgive nogen Erklæring om, hvorvidt han endnu fremdeles staar paa dette gamle Standpunkt, men oven i Købet taler paa en Maade, der kan pege henimod Befæstningen, saa se vi deri et Bevis for, at Konseilspræsidenten ogsaa er i Færd med at forlade dette Standpunkt.

Jeg skal imidlertid minde om, at Holstein-Ledreborg som Ordfører i 1885 netop fremhævede, at naar Venstre var imod Københavns Befæstning, saa var det ikke, fordi det var Højre, der vilde bygge denne Fæstning, saa var det ikke heller udelukkende af den Grund, at det var en kostbar Foranstaltning, men saa var det, fordi det var en Ulykke for Danmark, en politisk Ulykke for Danmark, der vilde bevirke, at Danmarks Selvstændighed vilde gaa tabt, og derfor vilde Venstre den Gang ikke gaa med til at bygge Fæstningen. Der er ligeledes fremkommet mange andre Udtalelser fra Venstres Side, som pege ganske i samme Retning, og der er anført ogsaa flere her under denne Debat. Det er dette Standpunkt, Venstre har staaet paa, men som Regeringen med Konseilspræsidenten i Spidsen efter min Mening nu er i Færd med at forlade.

At Fæstningen som saadan er en Ulykke for København og for vort Land, fremgaar jo endvidere af de Udtalelser, som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) fremsatte. Det ærede Medlem vedkendte sig sin Virksomhed med Hensyn til Fæstningens Tilblivelse, sin Deltagelse i den frivillige Selvbeskatning osv., men han erklærede samtidig, at han en Tid havde været imod Københavns Befæstning, fordi han syntes, det var Synd for Byen. Lad os lægge Mærke til, at en Højremand, en saa fremtrædende Højremand som det ærede Medlem for Thisted, i lange Tider har gaaet og tænkt meget nøje over dette Spørgsmaal og var kommen til det Resultat, at Anlægget af en Fæstning omkring København var at gøre Synd mod Byen. Det ærede Medlem, som ifølge Udtalelser, han her har fremsat, selv har set, hvilke Rædsler Krigen fører med sig, har ganske sikkert udmalet sig, hvilke Rædsler en Belejring af Byen og et Bombardement